

Wees niet bang

Binnenkort komen we terug samen in de kerk. We komen meer buiten, ook anderen komen meer buiten, we nemen meer risico, maar het risico op besmetting wordt wel elke dag kleiner.

Wat gebeurt er met ons vanbinnen?

Ben je bang? Heb je je ondertussen genesteld in het kleinschalige en is het nu weer moeilijk om dat los te laten?

Hoe reageer je op het gedrag van anderen? Ben je in paniek als iemand te dicht komt? Of erger je je juist aan mondkapjes?

In welke mate wordt ons innerlijk gevoed door angst?

Psalm 91: 1-6

Wie in de beschutting van de Allerhoogste woont en overnacht in de schaduw van de Ontzagwekkende, **2.** zegt tegen de HEER: 'Mijn toevlucht, mijn vesting, mijn God, op u vertrouw ik.' **3.** Hij bevrijdt je uit het net van de vogelvanger en redt je van de dodelijke pest, **4.** hij zal je beschermen met zijn vleugels, onder zijn wieken vind je een toevlucht, zijn trouw is een veilig schild. **5.** De verschrikking van de nacht hoeft je niet te vrezen, ook de pijn niet die overdag op je afvliegt, **6.** noch de pest die rondwaart in het donker, noch de plaag die toeslaat midden op de dag.

Het gaat eigenlijk altijd zo, wanneer een groot kwaad ons belaagt: eerst is er onverschilligheid, dan ontkenning, vervolgens angst en wanhopige bestrijding, tenslotte berusting en uiteindelijk opluchting.

Wellicht zijn elk van die fases nodig, om te overwinnen en te overleven. Ze hebben ongetwijfeld ook elk hun plaats en hun juiste tijd. Het had weinig zin om in januari al met zijn allen verschrikkelijk onder de indruk te zijn van wat het coronavirus kan aanrichten. Vanaf maart was dat wel noodzakelijk, anders zouden mensen zich nooit aan de regels hebben gehouden. Nu zitten we in een eindfase, versoepelingsfase met steeds minder slachtoffers. Het is nog wel spannend of er niet een heropflakking komt, maar stilaan kunnen we heel wat zaken terug opnemen en vooral weer heel wat meer contacten leggen op het fysieke niveau. – de één zit nog in de angstfase, de ander geniet al in volle opluchting...

Wees **niet** bang, is nu de boodschap. Hou je aan de regels, maar wees niet bang.

Dat is een zeer bijbelse boodschap.

De bijbel is een boek dat vol gevaren staat: hongersnoden, oorlogen, ziekten, plagen. Israël maakt veel benauwdheid mee, maar telkens is er één boodschap: Wees niet bang: de Heer beschermt je.

Ik weet niet of jullie ook al die ongehoorzame gedachte hadden... dat je durfde zeggen: allemaal goed en wel, de Heer redt je, maar er zijn toch situaties waarin je alleen staat tegen een hele grote vijand.

Om de bijbel goed te begrijpen is het belangrijk om deze gedachte even opzij te zetten. Even maar... gewoon om het te begrijpen. Als het nodig is, kun je die gedachte straks gewoon weer binnenslikken.

Psalm 91 gaat over alle soorten gevaar. Op de hielen gezeten, het donker van de nacht, ziekte, een aanslag, een gevecht, roofdieren. Keer op keer komen er geruststellende woorden. De Heer is je beschutting, je schaduw tegen de stekende zon, je toevlucht, je bescherming. Hij bevrijdt je, Hij redt je, Hij is trouw. Jou zal niets overkomen. Wie kwaad doen worden gestraft. Hij vertrouwt je toe aan zijn engelen. Zij waken over je, hun handen dragen je. Roep je mij aan, zegt God, ik ben er voor jou. Ik zal je met roem overladen, ik zal je overvloed geven, ik zal je redding zijn.

Zoveel goeds in één kleine psalm, zoveel troost, zoveel kracht en het zijn niet alleen maar holle troostwoorden. We weten dat door Jezus God ook werkelijk onze redding is. Zijn kracht is zo groot dat wij er altijd van mogen vragen, om onze moeiten te overwinnen.

Een paar weken geleden zeiden we dat het goed is om realistisch te zijn: het komt niet altijd goed, zoals wij dat willen, maar het is wél zo, dat het uiteindelijk, boven alle omstandigheden uit wel goedkomt. God houdt van ons, heeft ons lief, voor Hem is de dood geen belemmering. Wij mogen voor altijd in zijn hand gedragen worden. Hij zendt zijn engelen uit om ons op weg te helpen.

Het is dus niet nodig om bang te zijn. Het perspectief, de uitkomst, is zéér goed!

Maar... we zijn wél bang.

De één al veel erger dan de ander.

Ik weet niet waar u bang voor bent...

Veel kans dat het met één van deze twee zaken te maken heeft: We zijn ontzettend bang om te verliezen en om pijn te lijden. Om dingen, mensen, een reputatie te verliezen of om pijn te lijden...

Ik ben voor de coronacrisis bij een vrouw geweest die radeloos was om problemen die maar niet ophielden. Eén ding trof mij zo diep in haar houding. Ze zei: ik ben niet bang. Ik wéét dat de Heer mij beschermt, maar het is bijzonder vervelend en dat kan ik niet meer verdragen. Dat is het probleem. Ze was niet bang. Ze gebruikte het woord vervelend voor iets waarvan de meeste mensen angst hebben. Dat vond ik heel sterk.

Romeinen 8:15 zegt ons dat we niet bestemd zijn om voort te leven als slaven van de angst, maar om Gods kinderen te zijn, om naar God te luisteren en naar Hem op te kijken.

Angst is wel degelijk een slavendrijver! Angst gaat je hele leven beheersen. Je voelt je niet goed, je sluit je af voor anderen, je sluit je af voor plezier, je maakt de problemen in je binnenste alleen maar groter. Angst haalt je weg van het leven zoals God het heeft bedoeld. Angst houdt vast en durft niet loslaten.

Angst is zelfs een afgod. Het houdt je af van God en het is een soort god waarvoor je buigt. Je laat hem over je leven heersen. Je geeft hem vrij spel, als je hem toelaat...

Misschien daarom dat er in de bijbel bijna vierhonderd keer staat: Wees niet bang.

Wil dat zeggen dat onze angstgevoelens er niet mogen zijn? Neen, Jezus was ook bang! Hij zag er verschrikkelijk tegenop om gekruisigd te worden. Hij zweette bloeddruppels! Maar hij liet de angst niet zijn leven bepalen. En ik denk dat dat zeer belangrijk is. Jezus stelde God centraal in zijn leven, niet de angst en zo kon hij tot het uiterste gaan en liet hij zich niet tegenhouden om te doen wat God van hem vroeg.

Herinner u het verhaal van de storm op het meer. Jezus sliep in de boot. De leerlingen waren bang, tot ze zijn kracht zagen, wanneer Jezus de storm gebod om te gaan liggen. Wees niet bang, staat er. Jezus was ontgoocheld in het klein geloof van zijn leerlingen. Want angst... dat betekent toch ongeloof in de grootheid van God?

Maar anderzijds is het ook zo dat God niet alles voor ons oplost. Hoe zit dat dan met onze angst? Is die dan niet terecht?

Er is angst die goed is; die ervoor dient om ons lichaam klaar te maken om te vechten of weg te lopen. Maar er is ook een ongegronde angst, die die ons vanbinnen opeet. En die, daar moeten we tegen vechten! Want ze houdt ons tegen om te doen wat God vraagt of om dichterbij God te komen, want we zijn bang dat Hij ons uit onze comfortzone zou kunnen halen. Herinner u Mozes, bij de brandende braamstruik. Hij wil niet met het volk en met de farao gaan praten !! Eerst zegt hij: het volk zal mij niet geloven. God zorgt ervoor dat zijn staf in een slang verandert, een krachtig teken. Dan zegt Mozes: ik kan het niet... ik kan niet spreken. Angst verzint het ene excuus na het ander en zo komt Gods Koninkrijk niet tot stand.

Net zoals bij de leerlingen er een klein geloof was en een grote angst, is dat ook vaak de situatie waarin wij ons bevinden en dat is jammer. Er zijn in de coronacrisis ook maar goede dingen gebeurd doordat mensen andere dingen gedaan hebben dan ze gewoon zijn, door dat mensen uit hun comfortzone zijn gestapt, ten voordele van anderen.

Wat leren we daaruit in deze crisis?

Angst heeft een tegenhanger. Dat is vertrouwen, geloof.

Wil dat daarom zeggen dat we gewoon de kerk kunnen opendoen en doen alsof er niets is gebeurd? Ik denk niet dat dat de lijn van de bijbel is. Er wordt nooit opgeroepen om de teugels los te laten en God te laten ingrijpen, integendeel. We mogen het lot niet tarten, God niet beproeven. Spreuken 14:33: In de geest van een verstandig mens is wijsheid, zelfs onder dwazen wordt zij herkend.

Het is de bedoeling dat we verstandig zijn, wijs, voorzichtig, correct. En in die situatie kunnen we een groot vertrouwen aan de dag leggen. Wat dat dan voor ieder persoonlijk betekent, dat is niet te zeggen. Iedereen zal weten wat er voor hem of haar het beste is. Wees niet bang, wil zeggen, dat we ons niet door angst mogen laten beheersen, dat we ons verstand moeten laten spreken, ons vertrouwen, ons geloof in God die ons draagt.

Wees niet bang, zegt de profeet Jesaja, wees niet bang want ik ben bij je. Jes. 41:10

Maar vrees God, dat wil zeggen, zet Hem centraal, in plaats van de angst. Laat je gedachten naar Hem uitgaan, verspil ze niet aan de verlamming van de angst. Want we kregen een geest van moed, kracht en vrijmoedigheid!

Ik wil nog eindigen met een mooi citaat van Ralph Emerson:

The wise man in the storm prays God

Not for safety from danger

But for deliverance from fear!

Gebed

Heer God,

God van leven, God van liefde,

Trouwe God, God die ons vertrouwen waard is.

Langs alle kanten worden wij beschoten met angst, angst voor het virus vooral, maar ook in het gewone leven worden we best vaak overvallen of zelfs beheerst door angst. Een angst die niets brengt dan ellende. Een angst die niet helpt, maar ons verlamt.

Bevrijd ons, Heer, u bent onze redding. In uw hand zijn wij gedragen.

Overtuig ons hart, geef ons meer van uw geest van vrijmoedigheid.

Wilt u de mensen die bang zijn om buiten te komen, bang zijn om contacten opnieuw op te pakken, bevrijden, dat zij op een verstandige manier toch weer hun leven kunnen oppakken.

We bidden ook voor die streken waar het coronavirus nog zeer aanwezig is, dat zij de toestand onder controle krijgen, zodat de wereld weer vrij kan ademen.

In de stilte van dit moment noemen wij de namen van mensen die het moeilijk hebben..

Onze Vader...

